

i de enkelte Tilfælde her i Salen, hvad der er vort Standpunkt.

Til det ærede Medlem Hr. Pinholt vil jeg gerne sige i Anledning af den sidste Bemærkning, han fremkom med før, at han bør se efter, hvorledes hans Partis Finanslovdorfører i Fjor, nu afdøde Folketingsmand Martin Hansen, gjorde Besparelserne op. Han opgjorde nemlig de Besparelser, som han mente var opnaaet ved Nedskæringspolitikken, til 40 Mill. Kr. for Staten, 8,8 Mill. Kr. for Kommunerne og 4,3 Mill. Kr. for private, i alt 53 Mill. Kr. til Lettelse for Erhvervslivet. Der er efter min Mening ikke Tvivl om, at det var opgjort alt, alt for højt. Men det er en Sag for sig. Jeg understreger blot dette, at naar Statsministeren nu et halvt Aar efter møder i Tinget, og siger, at der er kommet Lettelser paa 100 Mill. Kr., er det berettiget at sige, at det er en Vildledning af Befolkningen, Offentligheden, og derfor brugte jeg stærke Ord derom, og det er der al Grund til, ogsaa af den Grund, at det ikke er sjældent, at den højtærede Statsminister benytter sig af en saa diletantisk Behandling af økonomiske og finansielle Spørgsmaal. Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Pinholt ikke paa nogen Maade er gaaet ind for Statsministerens Opfattelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg har Ordet for en kort Bemærkning.

Hagbart Berg: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen ønsker her at optræde som Moralens strenge Vogter. Ved sin første Tale her tugtede han den højtærede Udenrigsminister, fordi han havde bevaret et Hverv i Jægerspris. Paa samme Tid, som det ærede Medlem rettede Angreb mod Udenrigsministeren for dette Forhold, sad hans Partifæller i Fællesudvalget i Henhold til Grundlovens § 45 og vedtog for Partiets Vedkommende, at der ikke var noget som helst at sige til, at Udenrigsministeren bevarede dette Hverv. Men jeg vil desuden gerne sige, at hvis man vil optræde som Moralens Vogter, saa skulde man i alt Fald selv have rent Mel i Posen; man skal ikke kaste med Sten, naar man bor i et Glashus. Og her turde Forholdet være det, at forskellige Ministre indenfor alle Partier har været stillet under saadanne Forhold til forskellige Tider, at de ved deres Afgang har betinget sig fuld Pension ved kongelig Resolution, og det skal der ikke siges noget til; men hvis

man søger at faa en højere Pension, end der kan tilkomme en efter Anciennet, under falske Forudsætninger, saa er der sandelig noget at sige til det. Derfor er det ogsaa interessant at faa slaaet fast her, om det ærede Medlem har ladet sig tildele en langt større Pension, end der kunde tilkomme ham efter hans Tjenestetid som Minister, ved at henvise til Stillingen som Statsrevisor, saaledes at han altsaa ved i denne kongelige Resolution at henvise til Hvervet som Statsrevisor har villet give det Udseende af, at dette Hverv kunde betinge en højere Pension, hvad det som bekendt ikke kan; thi for det første er det ikke nogen Tjenestemandsstilling, og dernæst skal man have været Statsrevisor i 10 Aar for at kunne faa tillagt Pension. Det ærede Medlem har altsaa ikke haft nogen som helst Ret til at faa højere Pension; fordi det ærede Medlem har været Statsrevisor; men ved at anføre dette Forhold som Begrundelse i den kongelige Resolution har det ærede Medlem været med til at vildlede paa dette Omraade. Naar det ærede Medlem saa endelig her i en Afbrydelse nævnte den højtærede Indenrigsminister, er Forholdet jo det, at Indenrigsministeren som tidligere Stats-tjenestemand har ladet sin Pension beregne efter akkurat samme Regler som det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, altsaa ikke har beregnet sig en Øre mere, end han ubetinget havde Ret til.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Hansen: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen fandt sig, nærmest i sin Egenskab af Repræsentant for Fredericia, foranlediget til at gøre nogle forsvarende Bemærkninger angaaende Forholdene paa Restaurationen paa Fredericia Banegaard. Det er ikke alene dette Tings Medlemmer, navnlig de, som bor i Jylland og ofte foretager Rejser over Fredericia og følger Trang til at indtage en Forfriskning paa denne Restauration, der har udtalt overfor mig, at det var daarlige Varer, der blev serveret paa Fredericia Banegaard, ogsaa mange andre rejsende har følt sig skuffet over, at Varerne paa Fredericia Banegaard var af den Beskaffenhed, som de var, og har ment, at der burde gøres Indsigelse herimod. Paa denne Foranledning har jeg nævnt dette Spørgsmaal her i Rigsdagen for at pointere, at naar Staten holder disse Restaurationer